

Titel: Nr. 90. 11te April.

Citation: "Nr. 90. 11te April.", i *1916: Lov*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e13069/facsimile.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Nr. 90. som Salg paa anden Maade vil medføre. Ved Udlæg i Fordringer eller i Rettigheder
11te eller i Indtægterne af faste Ejendomme finder ingen Vurdering Sted, men Udlæggets
April. Omfang og Udstrækning bestemmes ved et Skøn under tilbørligt Hensyn til de med
den benyttede Fremgangsmaade forbundne Udgifter og Omkostninger.

§ 506.

Domfældte eller den, der under Forretningen optræder paa hans Vegne, jfr. § 517, er berettiget til at paavise de Ting, i hvilke Eksekution skal ske, og Domhaveren kan ikke gøre Indvendinger herimod, naar blot de paaviste Genstande efter Fogedvidnernes Vurdering eller Skøn afgiver en til det Beløb, der skal inddrives, svarende Sikkerhed.

Dog behøver Domhaveren ikke at modtage Udlæg i fast Ejendom, naar der kan paavises rørligt Gods eller Fordringer, hvoraf Fyldestgørelse kan faas, saavel som ej heller i Losoregenstande, hvis Opbevaring eller Realisation maatte være særlig vanskelig, eller i Fordringer, som maa anses for omtvistede eller usikre. Ej heller kan Domhaveren nødes til at søge sin Fyldestgørelse paa anden Maade, naar der kan gives ham Udlæg til Forauktionering. For saa vidt andet Gods kan paavises, behøver han ikke at modtage sekundært Udlæg i Genstande, som i Forvejen er udlagte til andre, eller hvorover andre har erhvervet Rettigheder, for hvilke Udlægshaveren maa staa tilbage.

§ 507.

Paaviser hverken Domfældte eller nogen paa hans Vegne Genstande, hvori Udlæg kan ske, tilfalder det Domhaveren at udvælge de Genstande, hvori han vil søge Fyldestgørelse.

Dog har Fogeden (Politimesteren, Sognefogeden) herved at paase, at de for Domfældte mest uundværlige Genstande først udlægges, saa at altsaa en Ejendoms nødvendige Besætning og de til dens Drift uundværlige Avlsredskaber saavel som Haandværksredskaber og andre til Domfældtes Næringsdrift uomgængelig fornødne Ting ikke udlægges, saa længe andre mere uundværlige Genstande forefindes.

Gødning saavel som Straa og Hø samt Fode- og Sædekorn, Foderroer, Foderkartofler og Sukkerroesaffald, for saa vidt til Ejendommens Drift findes fornødent, maa ikke ved Udlæg skilles fra Ejendommen, men bliver at betragte som et Tilbehør til den; ej heller maa Sæd paa Marken omhugges eller anden Afgrøde indhøstes, førend den er moden hertil.

Det har endvidere sit Forblivende ved den bestaaende Lovgivnings Bestemmelser om, at de befalede Brandredskaber ej kan skilles fra Ejendommen.

§ 508.

Naar Fyldestgørelse søges paa den i § 504 omhandlede Maade, har Fogeden at overgive Administrationen af vedkommende Ejendom, saa vidt Brugsretten rækker, til en af ham godkendt Bestyrer og eventuelt at paalegge Fæstere, Forpagtere, Lejere og andre at betale deres Afgifter til denue, samt i øvrigt at iværksætte de Tvangsforanstaltninger, som er fornødne, for at Ejendommens Frugter og Indtægter kan komme Domhaveren til Nytte.

Den af Fogeden godkendte Bestyrer aflægger til de af Fogeden bestemte Tider til denne Regnskab for Indkomsterne af Ejendommen og afleverer Overskuddet til Fogeden efter Fradrag af Driftsudgifter og øvrige Administrationsomkostninger, der under hans eget Honorar.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettes Pleje.